

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Liber Theologiæ Moralis, Viginti Qvatvor Societatis Iesv Doctoribvs Reseratvs

Escobar y Mendoza, Antonio de

Lvgdvni, 1659

VI. De excommunicatione Minori.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41066

41. *Si reservata sit excommunicatio, à quonam est accipienda absolutio? Siue sit iuris, siue hominis, is solus absoluit, qui tulit, successor, Superior, & ab iis delegati.*

42. *In mortis articulo absolutus ab eo, qui aliàs non posset, ad quidnam tenetur ab aegritudine liber? Etsi quoad effectum recipiendi absolutionem directam obligatus non manes; obligaris tamen ad te præsentandum Superiori legitimo.*

43. *Alibi censuras contraxi, sed alia in diœcesi nunc sum domiciliatum, à quonam absolueendus? Episcopus diœcesis huius est proprius tuus Sacerdos respectu censurarum, quas alibi contraxisti.*

44. *In aliena vago diœcesi, à quonam sum excommunicatione absolueendus? Si ad breue tempus vagas, non potes à loci Episcopo absolui: secus si mora esset diuturna. Fateor, eos qui vagi propriè dicuntur, etsi ad breue tempus, ab Episcopo loci, in quo morantur, absolui posse; quia hi nulli speciali Episcopo addicuntur.*

45. *Habet ne forma absolutionis ab excommunicatione aliquid peculiare? Forma substantialis nil habet peculiare vitæ ea, quæ de absolutione à censura in communi respondit. Accidentalis autem à iure præscribitur, vt præstito à penitenti solito obedientiæ iuramento, & iuratoria saltem cautione nudatis humeris flagello cadatur cum Penitentiali Psalmo, & solitis orationibus, inde absolueatur, & absolutus denuntiatur. Hæc quidem fieri debent in solemnibus ac publica absolutione; nam in priuata fori conscientiæ iuramentum tantum est, & iuratoria cautio, & recitatio Psalmi secreta forma solita absolutionis adiuncta. Quid si in publica, aut secreta huiusmodi accidentalis forma non obseruetur? Non ideo irrita erit absolutio.*

CAPVT VI.

De Excommunicatione Minori.

46. *Quid est Excommunicatio Minor? Priuatio quædam participationis passiuæ Sacramentorum, & Ecclesiastici Beneficij. Differt planè ab excommunicatione Maiori, aliisque censuris, vt patet, cum tamen ipsa vera censura sit, vt pote vera pœna Ecclesiastica fori contentiosi requirens iurisdictionem externam, & instituta sit ad correctionem.*

47. *Quonam*

Examen II. De Excommunicatione. 483

47. *Quanam eius causa efficiens?* Eadem, quæ Maioris. Et potest & à iure, & ab homine ferri, tum per generalem, tum per specialem sententiam.

48. *Causa dispositiua quanam est?* Peccatum externum siue mortale, siue veniale; aliqua etiam contumacia illi adiungenda.

49. *Quando incurritur?* Vnico in casu, videlicet indebitæ participationis cum excommunicato Maioris excommunicationis.

50. *Effectus excommunicationis Minoris exhibe.* Duo sunt. Primus quidem priuatio receptionis Sacramentorum, ita vt licet ea recipi ab excommunicato Minoris excommunicationis non possint; valida tamen erunt, si sumantur omnia, Pœnitentiam si excipias. Alias communicationes siue in Diuinis, siue in humanis non prohibet; vnde sic excommunicatus licet Sacramenta administrat. *Si celebrat?* Grauius quidem peccat; quia Sacramentum in communione recipit; sed nullius notam irregularitatis incurrit. Secundus effectus est priuatio passiuæ electionis ad Beneficium: non ita vt electio ipso iure sit irrita, sed vt debeat irritari, etsi Beneficium ad quod eligitur, simplex esset. *Quid de actiua electione?* Non modò valida, imò & licita est. *Electores ne committunt culpam ob communicationem cum electo excommunicato?* Non committunt, nisi denunciatus esset. At quia personam inhabilem eligunt, ex suo genere grauius delinquant, etsi leuis ex materia culpa esse posset.

51. *Quanam modo ab excommunicatione Minori fertur absolutio?* Si lata illa sit per sententiam particularem, vel nominatim, etiam si reseruata non esset, solus auctor Superior, vel ab his delegatus absoluet. Si autem per generalem, etsi neque hoc, neque illo modo ferri soleat, probabile est eum posse, qui potest ab eadem, si sit à iure, absoluere, modò reseruata non sit. Igitur ab excommunicatione Minori à iure lata quicumque Sacerdos, qui absoluere potest à culpa mortali, absoluere valet; non tamen qui potest à veniali culpa, poterit etiam ab eo ob venialem culpam incurta; quia censure absolutio proprium exigit Sacerdotem, vel alium ipsius vicem. Vnde simplex Sacerdos, qui alienus quidem est non potest, nec alienus Parochus. Quicunque autem Religiosi ad penitentia Sacramentum administrandum admissi, etiam possunt absoluere ab ea in Sacramento penitentia, Extra verò quicumque Clericus posset habens ordinariam iurisdictionem, vel ab eo delegatam.

52. Num ligatus etiam *Minori excommunicatione* possit alium eadem illigatum absolueri? Quod ad valorem potest non tamen quod ad licitum usum: nam venialiter peccaretis si sacramentalis esset absolutio; secus si extra Sacramentum censura remitteretur.

CAPVT VII.

De Excommunicato vitando, ob cuius communicationem Minor excommunicatio incurritur: quibus in casibus vitandus sit, & quibus cum eo participans excusari possit?

53. **Q**uam obligatio est vitandi excommunicatum, ob cuius communicationem excommunicatio Minor incurritur? Peccatum aut mortale, aut veniale inducit iuxta materiam, & directam prohibitionis grauitatem, vel leuitatem. Si enim cum excommunicato communicates in diuinis, mortalem culpam admittis; venialem, si in humanis exceptis quibusdam casibus, in quibus ad culpam lethalis grauitatem potest accedi: & aliis, in quibus, nec venialis culpa committi potest quis cum excommunicato communicare.

54. *Quinam est excommunicatus vitandus nouo ac antiquo iure?* Antiquo quidem quilibet excommunicatus erat vitandus: si occultus, occulte: si publice cognoscenibus. Ac nouo Extrauagantis ad vitandum iure duo tantum vitandi sunt: denunciatus, & notorius Clerici percussor, in quo quidem Constantiensis, non Basiliensis Concilij constitutioni standum. Vnde non quilibet notorius excommunicatus, sed is tantum, qui percussor est Clerici, vitandus erit.

55. *Quis autem dicitur notorius Clerici percussor?* Qui per euidentiam facti ita percussit, ut nulla tergiversatione celari possit. Requiritur, me auctore, ut delictum eorum multis testibus factum sit, & deinde ex eorum testimonio publicum actum. *§. effectum.*

56. *Quidnam autem ad denunciationem requiritur?* Non satis est sententiam excommunicationis à iudice lata esse, sed affixio eius per loca publica ciuitatis adiungenda.

57. *Quandoriam occultus excommunicatus participans peccat?*